Ч. 144 Пятниця 1 (13) липня 1894. Рік IV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтовоі.

Рекламациі незапечатані вільні від оплати почтовоі.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в Адміністрациі „Ґазети Львівскої“ і в ц. к. Староствах на провінциі:
на цілий рік зр. 2·40
на пів року зр. 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік зр. 5·40
на пів року зр. 2·70
на чверть року зр. 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр

Стан облоги у „вольній“ Америцї.

В місті Чікаґо і в околици завело правительство стан облоги. Стан облоги у „вольній“ Америцї — то на наші часи подія незвичайно характеристична і ориґінальна. Чи сей, майже неуживаний в Америцї спосіб заради розрухам, поможе що, годі відгадати; всеж таки погано там вже мусить бути, коли такого способу уживають. Загальна змова робітників наробила вже страшної шкоди Сполученим державам, а кромі того обявила ся невиданим здичінем, як підпалюванем фабрик і складів, руйнованем зелізних шляхів і убийствами.

Чи зможе союзна армія перемогти ту домашну велику революцию? Американи не потребують журити ся о удержанє міжнародного мира, думають також, що внутрішний спокій дасть ся удержати без войска — і тому їх армія дуже нечисленна. Тимчасом послідними лїтами вже кілька разів мусїло правительство ужити войска до перемоги руху робітничого. З того висновок незвичайно характеристичний. В Европі армії великі, видатки на них всьо пожирають, на войско всї нарікають, нїхтож не бере на увагу добрих наслідків тих видатків. В Америцї войска дуже мало; робітники руйнують державу, а нема способу їх перемогти. Щож буде, коли они переможуть? Вправдї на войско нїхто не нарікає, але невдоволенє в суспільности також є.

Тому то з цїкавостию жде Европа на рішенє сеї справи, тим більше, що від 10 с. м. всї робітники будівельні, різницкі, пекарскі і зелїзничі (около мілїон людий) зробили страйк. В самім Чікаґо 120.000 людий не має роботи. А розрухи, підпалюваня і бійки з войском не устають. В Чікаґо дїють ся сцени подібні до комуни парискої.

Перегляд полїтичний.

З причини холери в Царстві польскім і декотрих повітах Галичини заведено знов ревізийні стациї на граници галицко-российскій і установлено холеричних лїкарів.

Wiener Ztg. оголосила торговельний трактат поміж Австриєю а Росиєю.

В Сиракузї на улици в білий день заколов хтось на смерть аґента поліцийного. Виновники утекли.

Переслухуваний Казеріо все каже, що не мав спільників, лише сам постановив собі убити Карнота і сам убив.

Допись.

З Яворова.

Осьвіта женщин руских родин, що числять себе до інтелїґенциї і мусять своїм дїтям дати хоч яке-таке понятє о сьвітї, стоїть ще досить низько. Заким дійде до того, що для женщин будуть отворені ґімназиї і університети, скромні 8-клясові школи, а для незначного числа женщин і семінариї учительскі, мусять заступати їм всї школи, приступні для мужчин. Тай тих 8-клясових руских шкіл для дївчат у нас не богато: у Львові, в Яворові - в Перемишли. Школа в Перемишли, котру небавом отворять, буде певно найголовнїйша з наших інститутів дївочих. Але в тім інститутї певно не помістять ся всї, що бажають осьвіти. Дехто не буде міг користати з него, хоч би длятого, що удержанє в Перемишли дороге. Отже думаємо, що яворівскому институтови, де удержанє дївчат не коштує дорого, нїколи не забракне учениць; ми навіть певні, що коли-б яворівский інститут ще розширити, то охочі в нїм учити ся все найшлись би, бо він має богато своїх добрих сторін таких, яких від инших інститутів навіть годї жадати.

Сего року в інститутї учило ся 66 дївчат; більшого числа учениць годї вже було приняти, бо не було місця. Учительок було шість (одна з них монахиня бувша учителька), кромі того дві панї учили гри на фортепянї. Вправний і совістний заряд належав до СС. Василиянок, котрі свою задачу сповнили як найлучше. Хто був на іспитї в яворівскім інститутї дня 5 липня, той бачив, що інститутки не лише виглядали здорово і жваво, але й в науках поступили значно. Заслуга в тім цїлого заряду і пп. учительок, котрі справдї з посьвяченєм занимали ся своїми ученицями. Між численними гістьми, що прибули на іспит, бачили ми о. Телепа, прокуратора монастиря в Яворові і відпоручника перемиского епископа.

(Пр. епископ др. Пелеш щиро інтересує ся яворівским інститутом). На іспитї був також п. староста Невядомский і богато сьвітскої та духовної інтелїґенциї.

Ученицї виступили з концертом, котрого програма була незвичайно богата (всїх точок було 19). По іспитї з релїґії, хори, деклямациї, гри на фортепянї зложились на гарну цїлість,

---

22)

Матїй Сандорф.

(Повість Юлїя Верна).

(Дальше).

Часть друга.

Праскаде і Матіфу.

В пятнайцять лїт по тих подіях, що стались початком до слїдуючої історії, дня 24 мая 1882 р. був ярмарок в Дубровнику, однім із найзначнїйших міст в далматиньскій провінциї.

Далмация єсть лиш вузеньким краєм, всуненим зручно межи північну часть динарских Альп та Герцеґовину і Адрийске море. Там ще як раз тілько місця, що може помістити ся досить густо осївша людність, зложена з яких 400.000 до 500.000 душ.

Далматинцї, то люди красної породи, сьвідомі себе мимо того, що земля їх пуста і неурожайна; горді, хоч переходили всїлякі зміни полїтичні; упорні супротив Австриї, до котрої прилучено їх договором в Кампо Формійо в 1815 році, а на послідок честні, як рідко який нарід. О їх краю можна сказати то, що сказав Іріярт[1]): що то „край без дверий і замків“.

Далмация розпадає ся на чотири округи а ті дїлять ся знов на повіти[2]). Округи ті то: задарский, сплїтский, котарский і дубровницкий[3]). Задар єсть столицею краю і осїдком намістника. Тут збирає ся також сойм краєвий, котрого деякі члени належать також до палати панів у Відни.

Від шіснайцятого столїтя часи дуже змінили ся. Тогди ще розносили „ускоки“, турецкі втїкачі, пострах по сім мори, бо вели війну як з Турками, так і з Християнами, з султаном і венецкою републикою. Ускоків нинї вже нема, остались ще лиш слїди по них в Країнї[4]). Адрийске море єсть нинї так само безпечне, як котра небудь инша часть величавого і поетичного Середземного моря.

Дубровник, або радше мала дубровницка держава, був довгий час републикою, ще перед Венециєю, значить ся, ще від девятого столїтя. Аж в 1808 р. прилучено єго декретом Наполеона І. до королївства Ілїрийского і зроблено з него князївство для маршалка Мармонта[5]). Вже в девятім столїтю мали дубровницкі мореплавцї, що їздили по всїх морях Леванти[6]), виключне право вести торговлю з поганами, право надане їм апостольским престолом, а Дубровник набрав був тогди великого значіня межи републиками полудневої Европи. Але Дубровник відзначав ся ще й иншими благородними прикметами: повагою своїх учених, славою своїх писателїв[7]), вкусом своїх артистів, а від того дісталась єму почетна назва славяньских Атин.

---

[1]) Кароль Еміль Іріярт (Charles Emil Yriarte) француский писатель, що писав про Босну і Герцеґовину та про береги Адрийского моря і Чорногору.

[2]) Єсть то давний подїл; нинї дїлить ся Далмация на 13 повітів. Після конскрипциї з 1890 р. має Далмация 527.426 душ, з котрих 501.307 Сербо-Хорватів, 16.000 Італїянцїв і 329 жидів. Сербо-Хорвати, то властиво Серби, роздїлені на католиків (Хорватів) і православних (Сербів). Італїянцї і другі народности жиють майже виключно по містах.

[3]) Назва взята від міст: Задару (Зара), Сплїту (Спалято), Котару (Каттаро) і Дубровника (Раґуса).

[4]) Ускоками називають ся нинї гори межи ріками Гуркою і Савою на граници Країни і Хорватиї.

[5]) Мармон був одним із найздібнїйших француских ґенералів за Наполеона І.; він боронив Дубровник в роках 1807 до 1809 від Росиян і Чорногорцїв і за то дістав був титул дубровницкого князя.

[6]) Левантою називають ся всхідні побережа Середземного моря, а головно побережа Малої Азиї, Сириї та Єгипту.

[7]) Найславнїйший з них хорватский поет Іван Ґундулич, що помер там в 1638 р. а котрому минувшого року поставлено там памятник.

котра тим більше одушевляла, що виконували єї такі молоді сили. Виконанє тої програми, що складалась з творів зовсім нелегких до виконаня, зробило на зібраних як найлучше вражінє.

Клясифікация учениць представляє ся в той спосіб: III-у клясу окінчили: Ір. Бескид, Леонт. Лисинецка, Єл. Пасічиньска, Мел. Тишкевич з відзначенєм, а Єл. Ольшаньска, Єл. Мащак, Мар. Лехицка, Клим. Мерена і Ольга Давидович з добрим успіхом. — IV-у клясу окінчили: Єл. Бескид, Клим. Воляньска, Брон. Волошиньска, Ант. Мацюрак, Мар. Несторович, Теодос. Набак, Евг. Ростковѝч, Мар. Дубляниця, Ом. Мірковска, Евфр. Юрчакевич і Юл. Лотоцка з відзначенєм, а Єл. Годованьска, Єл. Чемериньска, Теодос. Мишковска, Ольга Харжевска, Мар. Созаньска, Ольга Годкевич і Леонт. Комарницка з добрим успіхом. — V-у клясу окінчили: Стеф. Боднар, Ольга Дудкевич, Мих. Львівска, Ів. Мишковска і Єл. Подлуска з відзначенєм, а Евгенїя Мацуска, Теодос. Мерена, Єл. Мишковска, Мария Турчманович і Мария Подолиньска з добрим успіхом. — VI-у кл. окінчили: Нат. Будзановска, Ир. Журавецка, Теод. Козакевич, Лид. Онуферко, Соф. Пасічиньска, Єл. Терлецка, Евг. Фрайденберґ і Ольга Фрайденберґ з відзначенєм, а Ольга Годованьска, Мар. Левицка, Соф. Ольшаньска, Елеон. Пшепюрска, Людв. Поляньска, Елеон. Дигдалевич, Мар. Онуферко і Ант. Сим з добрим успіхом. — VII-у клясу окінчили: Мар. Крайчик, Ольґа Негребецка, Евст. Ольшаньска і Нат. Подолиньска з відзначенєм, а Соф. Дуткевич, Ем. Колеса, Кат. Лотоцка, Стеф. Мацуска, Соф. Насальска, Володим. Подолиньска і Ольга Кручковска з добрим успіхом. — VIII-у кл. окінчили: Єл. Турчманович з відзначенєм, а Мар. Козловска і Кам. Мацуска з добрим успіхом. — Прочі з достаточним успіхом.

Мусимо ще піднести добродійство яворівского інститута. Пок. епископ Ступницкий записав інститутови 4000 зр. під услівєм, що буде удержувати безплатно дві учениці. Інститут же удержував безплатно не дві, а шість учениць, а від шести инших побирав за цїле удержанє місячно лише по 5 зр., з уваги на їх убожество. Таке добродійство приносить честь цїлому інститутови.

Новинки.

Львів дня 12 липня.

— **П. Володимир Вербеиець** з Ярослава одержав в Кракові степень доктора всїх наук лїкарских.

— **Політехніка львівска** обходила сими днями дуже сьвітло 50 роковини свого істнованя. Рівночасно відбув ся у Львові з'їзд техніків.

— **Посади** почтмайстрів одержали: в Ягольници Оттон Топольницкий, експедиєнт з Пасічної; в Озерянах коло Чорткова Стан. Вернер з Дикова старого; в Богумилівцях Ів. Бужиньский з Вибранївки; в Замарстинові Мария Навратіль. Посади експедиторів почтових одержали: в Луцї малїй Тадей Хлямтач, в Добрехозі Іван Дишкевич, в Гологорах Евг. Орлецкий, в Крехові Станислава Гроховальска, у Водниках Варвара Горовіц, в Соли Мих. Добряньский, у Вибранївцї Людвик Гавлїнґер, в Пасічній Роберт Рувольф.

— **Іспит зрілости** в стрийскій гімназиї зложили 24 ученики; між ними: В. Янак, Л. Корінний, М. Кришковский, Юл. Левіцкий, Плятон і Стефан Мірчуки, М. Пебещаньский (з відзн.), Ст. Опольский, Ст. Пепшак (з відзн), гр. Ал. Скарбек, Ал. Улицкий і Валь Роман. Трох відпало, 1 відступив від іспиту.

— **З Росільна в богородчаньскім повіті** пишуть нам: „Від границї Майдану до границї Росільна, а зглядно до гостинця державного, на териториї громади Росільна, єсть пів милї дороги такої, що коли маєш яку орудку і виїздиш, то мусиш брати для худоби харчу на цїлий тиждень, а для себе також з чотири бохонцї хлїба і дві вязанки чоснику — инакше загинеш на тій славній дорозї. Там тілько величезних багон і ще більших ям, що наш селянин на своїх пальцях не міг би їх порахувати. Нема анї одного кроку доброї дороги! Конї тонуть в болотї, що їм лиш вуха видко, а з воза тілько полукішок і драбинки вистають понад болото. Здалека чуєш, як бідний фірман даремно кричить: гей та гей! — а ще біднїйші конї сопуть та рвуть ся без хісна. По такій дорозї конї хоч продавай на шкіру, а з воза збирай кусні і кидай в огонь. А їхати тою дорогою треба, бо до гостинця иншої нема. Росільно — можна сказати — не село, а містечко, і не постарає ся о направу дороги! Ми, що мусимо їздити тою дорогою, сподїваємо ся, що чей громада Росільно змилує ся над нами та над нашою бідною худобою.“ Таке нам пишуть два чесні господарі, котрим ми віримо, і для того поміщаємо їх письмо, в надії, що оно, кого треба, застановить.

— **Торговельно-промисловий язик.** Наші рускі институциї торговельно-промислові мають свій окремий язик, котрий має велику задачу: з'єднувати всїх Русинів для тих институций... У инших народів нїхто не поважив би ся поневіряти так свою рідну мову, як то діє ся у нас. Ми могли би документами тих институций доказати їх провину що-до мови; та на тепер подамо лиш назву одного товариства: „Общество взаимного кредита „Вѣра“, товариство зареєстроване зъ обмеженою порукою“. І Богу сьвічка і чортови огарок... Та чи лиш то поможе обществу і товариству?...

— **Пошесть.** В Краснім, пов. скалатского, панує дуже сильний тифус, де-не-де плямистий. Хорих єсть над 50 осіб, однак майже жадної нема тепер смертности. Причиною того тифусу єсть недостача води до пиття, котру возять з сусїдного села Ставок, де через зливи жерело занечищене також намулом і гноєм. В Краснім, лежачім на самім хребтї Медоборів, нема ще кирницї з водою жерельною, тілько з зашкірною, а в посуху нема нїякої води в селї. Тепер копають за гроші дані Намістництвом кирницю, однак і тут показала ся вода зашкірна. А що і в Товстім в сусїдстві найблизшім і в близкій Гусятинщинї панують слабости, то Намістництво приказало замкнути приступ до Красного на відпуст церковний на сьв. апостолів Петра і Павла.

— **Буря з громами** навістила дня 4 липня пополудни місто Станиславів і охрестність. Один грім ударив в комин будинку, в котрім містить ся старосьво, другий в подвірє касарнї для артилерії, инший знов в улицю Бельведерску. Крім того били громи по сусїдних полях. Ся злива застала косарів па фільварку Доминиканів під Тисьменицею. Трех з них сховало ся, під дуба, в котрий ударив грім, двох косарів убив, а третього зовсім заглушив.

Вистава краєва.

(Видатки на виставу. — Певні і сподївані доходи з вистави. — Кошти декотрі. — Головнїйші павільони).

Комітет виставовий після свого пляну обчислив свої доходи на уряджєнє вистави і з вистави так: а) з субскрипциї фонду основного

Для заморскої торговлї треба порту з добрим для якорів дном і глубокою водою, де могли би ставати навіть і великі кораблї, а такого порту Дубровник не має. Залив єсть вузкий, окружений скалами в рівній висоті з водою; там можуть приставати лиш малі судна побережні та рибацкі лоди.

На щастє єсть якої пів милї від Дубровника на північ, по однім боцї заливу Омбра-Фумера знаменитий порт, котрий може бути догідний навіть і для найбільших кораблїв. То порт Гравоса, або по славяньски Ґруж, може найліпший вздовж цїлого дальматиньского побережа. Там вода навіть для воєнних кораблїв досить глубока. В порті єсть досить місця для сухих доків [8]) і верфт; там можуть заходити навіть великі пароходи пакункові, котрі з часом запанують по всїх морях.

Внаслїдок сеї сприяючої обставини зробив ся з гостинця, що веде з Дубровника до Ґружа, справдішний бульвар; по обох боках ростуть красні дерева і стоять хороші двірки. Люди, котрих тут жиє 16.000 до 17.000 люблять дуже ходити сею дорогою.

Згаданого дня, около четвертої години сполудня, можна було видїти, що мешканцї Дубровника, бо то був красний весняний день, ішли великими громадами до Ґружа.

---

[8]) Доками („док“, слово анґлійске) називають ся водні будівлї для кораблїв в портах. Сухий док єсть то забудоване місце з водою, до котрого корабель може заплисти; док замикає ся відтак, вода випускає ся з него, а корабель лишає ся на сухім місци і тоди можна єго н. пр. направляти. Верфтами знов називають ся місця, де будують ся кораблї.

На сїм передмістю — коли можна так назвати село Ґруж, що лежить під самим Дубровником — був празник, а притім відбували ся там всїлякі забави, стояли буди чужих крамів, заводив ся танець і грали музики під голим небом; акробати і всїлякі штукарі показували свої штуки а крики, музика та співи на улицях несли ся далеко аж на греблї порту.

Чужий чоловік мав сего дня добру нагоду приглянути ся всїляким типам славяньскої раси, перемішаної з циганами. Але на сей празник зійшли ся не лиш ті волокити, щоби користати з цікавости гостий, но прибули також селяни та люди з гір.

Жінок було дуже богато, пані з міста, селянки з околиць, рибачки з побережа. По одїжи одних видко було, що они готові були заводити у себе найновійшу моду західної Европи; на других змінила ся ноша після того, як з яких сторін була котра з них: білі сорочки з вишиваними рукавами і пазухами, цьвітисті спідницї та пояси, понашивані множеством срібних лелїток — справдїшна мозаїка, в котрій мінили ся краски, як у перскім коврі — білі чипцї на волосю з уплїтками всїлякої краски, „окронґа“ закрита вельоном, що як „пускул“ звисає на плечі зі всхідного турбана та чоботи і опанки або ходаки привязані до ніг ликом. На довершенє сего строю мали ще деякі і дорогоцїнні річи на собі, як: нараменники, золоті ковтки, намиста з дукачами, пацьорки та всїляку всячину. Навіть і у селян можна було добачити сї дорогоцїнности, а они також любують ся в тих яскравих вишивках, що украшають боками їх одїж.

Але спомежи всеї дубровницкої ноші впадала найбільше в очи ноша послугачів, що там мають не аби яке значінє. Здавало ся, що то справдішні люди зі всходу, ті двигарі в турбанах, камізельках та широких турецких шараварах і у виступцях на ногах. Они би не повстидали ся, коли-б так появили ся хоч би в Ґалатї або на площи Топчане в Константинополи.

Настала була вже дуже велика веселість. В будах та на улицях і на греблях було повно людий. А було там можна ще щось і такого побачити, що вабило до себе богато цікавих: мали ще спускати на воду „трабокольо“, особлившого рода судно, яке можна видїти лиш на Адрийскім мори; єсть то корабель, що має два машти і два великі вітрила.

Спусканє на воду мало відбути ся о шестій годинї вечером і спід трабоколя вийняли були вже всї підпори; треба ще лиш було витягнути гальму, щоби судно зсунуло ся в море. А поки що забавляли людий своїм талантом та своєю зручностию прохожі музиканти, акробати та всїлякі штукарі.

А треба признати, що найбільше були людем до вподоби тоті музики. Межи тими знов найбільше гроший збирали гуслярі. До своєї гуслї співали они глухим голосом народні піснї, котрих годить ся таки трохи послухати. Гусля то нїби малий бас з пукатим денцем, а верхняк у неї із шкіри. Від видовбаної ручки іде через той верхняк кілька струн, на котрих грає ся другою, грубою струною, привязаною до каблука, нїби смичком. А співакам, що співають до гуслї, певно не забракне співанок, бо они пливуть їм таки самі з голови та їх грудий.

Один з таких співаків — якийсь паробок з жовтим лицем та чорним волосєм — що дер-

зібрав 75.000 зр.; б) з винайму місць на виставі сподівав ся зібрати 30.000 зр.; в) з виступів 150.000 зр.; г) з льотериї 70.000 зр.; д) з катальоґів, інсератів, пляніз 5.000 зр.; е) з реставраций, пивярень, цукорень і доходів консумцийних 30.000 зр.; з) з анонсів, ґардероби, трафік, концертів і инших жерел 20.000 зр.; ж) зі спродажи материялу будівляного сподіває ся 30.000 зр.; м) з субвенций приватних і субвенциї державної дістав (40.000 зр.), краєвої (50.000 зр), дальше инших міст, палат торговельних, банків і институций фінансових 160.000 зр. — або около 600.000 зр., не вчисляючи в се доходу з фонду ґваранцийного. Чи на виставу видано більше, та чи доходи були такі, яких комітет сподівав ся, то обчислять при кінци.

Також кошти вистави імпонуючі. Мурована палата штуки, котру дирекция вистави жертвує по замкненю вистави громаді м. Львова до загального ужитку, мала коштувати около 80.000 зр., галя промислова 58.000 зр., галя машин 25.000 зр., павільон шкільний 37.000 зр., (часть тогож будовав п. Намістник ґр. Бадені своїм коштом), павільон рільництва 14.000 зр., павільон архітектури 12.000 зр., водопроводи, каналїзация, роботи огороднично-земні вистави (межи иншими викінчене 64.000 метрів квадратових стежок) мали коштувати 50.000 зр.; осьвітлене електричне з сьвітильною фонтаною 60.000 зр. (фонтана коштувала далеко більше). Павільонів приватних будованих власним коштом властителів більших посілостий земских, фабрик, предприємств і стоваришень єсть около 80. Специяльна віднога зелїзниці від лїнії черновецкої веде на площу вистави, до брам вистави поведено нарочно нову дорогу колову, а кромі сеї доходить також зелїзниця електрична, що лучить площу вистави з містом і передмістями.

Місце на виставу — як всї кажуть — вибрано дуже щасливо. Коли в 1878 р. вистарчала на поміщене вистави краєвої мала площа огороду Яблоновских, то нині віддано на сю ціль майже кількадесять морґів стрийскої високовени враз з розложеним у стіп єї парком Килиньского. Парк сей — то найефектовнїйше місце вистави, якого нїгде майже не подиблеш, так як з другої сторони справді годї де найти вид гарнїйший від того, який має ся з гори виставової на город Льва. Звідси обіймеш оком ціле місто і побачиш всю єго красу і характеристику, все, що в нїм красне, памятне і дороге. Вигляд вистави взагалї справді імпонуючий.

Подавши в попереднім числї нашої часописи спис ґруп, з яких вистава складає ся, перед докладнїйшим описом їх, містимо перше опис важнїйших павільонів, в котрих ті ґрупи містять ся; чиї они та що в них є.

По лївій стороні середущої алеї, почавши від головної брами, находить ся:

Брама головна в стилю empire тинкована. Теплярня конструкциї зелїзної для поміщеня оказів ґрупи 4. з двома меншими теплярнями. Павільон дневникарский з дерева, шальований у внутрі, для поміщеня ґрупи 28. — Панорама битви під Рацлавицями, конструкциї зелїзної, тинкована і прикрашена ґіпсатурою ренесансовою. — Павільон Ройовского для поміщеня гафтів гуменовских. — Павільон мельницкий ґр. Мірової. — Павільон Архикнязя Альбрехта з дерева в стилю гірскім, для поміщеня виробів і продуктів з Живця. — Павільон Літиньского на поміщене фарб, лякерів і т. п.—Павільон для музики з дерева. — Відтак павільон головний промисловий, для поміщеня ґруп 8, 10, 11, 13, 14, 19. — Дім адмінїстрациї і бюр технїчних вистави в приватній віллї винанятій на час вистави. — Павільон для почти і телеґрафів. — Каварня арабска в стилю арабскім. — Павільон Товариства ткацкого в Корчинї. — Павільон ґр. Романа Потоцкого для поміщеня оказів фабрики лїкерів ланцутских і сукна сіракового. — Павільон шкільний, Унїверситету і Політехнїки. — Павільон Ради шкільної краєвої, збудований коштом Намістника ґр. Баденього в стилю ренесансу нїмецкого для поміщеня одної части ґруги 29. т. є. шкільництва народного і середного. — Павільон Видїлу краєвого для поміщеня з ґрупи 29. краєвих шкіл промислових, заводових і доповняючих. — Павільон санітарний і бальнеольоґічний для ґрупи 20. і по части 31. разом з шпиталем польним переносимим. — Павільон фундациї Скарбківскої в стилю швайцарскім для поміщеня виробів заведеня в Дроговижи і продуктів дібр фундацийних, разом з павільоном цукорничим І. Ціммера. — Галя концертова риґльова і в серединї виправлена, з ґалериями доокола для ґрупи 27. — Цукорня Шольца в стилю мавританьскім.

Галя машин, конструкция з фабрики Архикнязя Альбрехта в Тїшинї, для поміщеня машин краєвих і заграничних, ґрупа 21. — Кітли для галї машин. — Павільон Мінїстерства рільництва для поміщеня оказів дібр державних. — Дрібні мотори з стін риґльових.— Павільон зелїзний фабрики машин Зеленевского з Кракова. — Павільон рільництва. — Домик кружків рільничих, критий дахівкою.— Вежа водна, будинок округлий мурований з цегли і каменя в стилю середновічнім.—Стайнї для поміщеня коний, худоби, череди хлївної, овець і т. д. — Стайнї ґр. Бруницкого і Ромашкана. — Павільон цукроварнї в Товмачи в стилю ґотицкім.

Павільон Поппера для оказів тартаку парового з Вигоди. — Павільон Мінїстерства скарбу для оказів монополю державного соли і тютюну. — Павільон призначений для виробів машин рільничих фірми Clayton & Schutleworth. — Шопа на машини рільничі, на тартак паровий Екснера і на паки надісланих предметів. — Маґазин і рампа зелїзниці — Стайнї ґр. Сіміньского, Левицкого і Р. Бруницкого.

По правій стороні головної алеї, починаючи з кінця і звертаючи ся на право:

Вежа, трибуни, тік ґімнастичний. — Павільон Бродів для поміщеня виробів лїсових.— Павільон ловецтва і лїсництва для ґрупи 5.— Павільон львівскої цегольнї званої „Штіллерівка". — Павільон Маршалка краєвого кн. Евстахія Санґушка для поміщеня плодів і виробів дібр княжих. — Будинок союза товариств заробкових, господарских, кас ощадностий і банків. — Поверховий будинок (руских львівских товариств) для етноґрафії і виробів народних. — Павільон праці жінок. — Павільон ґр. Л. Дембицкого з Яворова для оказів промислу домашного і етноґрафії. — Американьский театр.

Хата сельска, крита соломою, з околиць Сокаля. — Брама від улиці Стрийскої. — Хата подільска, валкована з глини і покрита соломою. — Церков деревляна соснова, з трема банями, в стилю стародавних галицких церков деревляних. — Хата татраньска, крита ґонтами. — Хата гуцульска, крита дерениною з ґанком вздовж хати. — Хата наддністряньска, в стовпи хворостом перегороджені, виліплена глиною, оказ найбіднїйшої хати галицкої. — Двір шляхоцкий сельский. — Хата краківска і мазурска.

Акварня для оказів риб, побіч хата рибака, покрита тростиною і шуваром. — Ризи до сплавлюваня дерева з гір і потік гірский. — Альтана гал. Товариства лїсного з грядками доокола для оказів лїсних. — Павільон перфумерії Ґурного і Пілярского. — Будинок Ґредля для поміщеня виробів тартакових з околиць Скольового, — побіч масарня Янковского, де машиною виробляють ковбаски. — Альтана з прутів зелїзних, власність бровару Киселькн для продажи оказів виробів броварских. — Павільоник в формі фляшки для оказів фірми виробу коняку угорского. — Павільони, вежі і шопи нафтового промислу в Галичинї. Приклад канадийского верченя. — Нижа для музики, каварня. — Фонтанна сьвітильна електрична. — Павільон Андрея ґр. Потоцкого з Крешович для поміщеня плодів і виробів дібр крешовицких. — Будинок бровару Ґеца в Окоцимі в стилю ренесансовім. — Будинок архітектури в стилю грецкім на лад дорицкий і йоньский. Фонтана менша. — Павільон зелїзної конструкциї, виложений дилями ґіпсовими для поміщеня образів артиста Яна Матейки. — Павільон міста Львова для оказів ґрупи 31. — Дім мешкальний польско-американьский. — Вежа фабрики цементу зі Щакової в стилю середновічнім. — Палата штуки для поміщеня збірок старинности і відділ штук красних — будинок мурований в стилю барока італїяньского. — Павільоник цьвітів огородників Волїньского і Качиньского в стилю француского ренесансу пізнїйшого.

Розуміє ся, ми не вичисляли ту богато реставраций, трафік, каварень і т. п. Обійти і оглянути ті всї павільони треба досить часу. Всїх павільонів разом, — як сказано, — єсть звиш 130.

жав гуслю межи колїнами, приспівував ось таку пісню:

Як та пісня залунає,
Що циганка засніває,
Стережись єї!
Бо то пісня приманлива,
Та і циганка зрадлива,
Стережись єї!

Хоч стоїш ще все на боцї,
Грань вже сьвітить в єї оцї,
Вже тебе палить!
Щось мов тягне до циганки
Вже не чуєш і співанки
Так тебе палить!

Як та пісня залунає,
Що циганка засніває,
Стережись єї!
Бо то пісня приманлива,
Та і циганка зрадлива,
Стережись єї!

Переспівавши тих кілька ладків, пішов співак помежи людий, наставляючи їм свою гуслю, щоби они єму скинули по пару крайцарів. Але мабуть не богато призбирав, бо вернув знову на своє місце і додаючи собі охоти та поморгуючи, заспівав ще от сих кілька ладків:

Чорним оком як ще моргне,
То за серце таки торгне,
Вже єго вкраде!
Пролунає вже співанка,
Вже пропаде і циганка,
Так серце твоє!

Як та пісня залунає,
Що циганка засніває,
Стережись єї!
Бо то пісня приманлива,
Та і циганка зрадлива,
Стережись єї!

Якийсь старший чоловік, котрому могло бути яких 50 або 55 лїт, слухав рівнодушно співу цигана; видко, не конче був чутливий на ту поетичну примапу, бо єго мошонка ще анї разу доси не отворила ся. Правда, що то й не циганка була, що єго манила співом та моргала до него, лиш звичайний собі хлописко, довгий як друк, що удавав циганку. Він вже хотїв відходити, не давши співакови і крейцара, коли молода дївчина, що ходила з ним, задержала єго і відозвала ся до него:

— Тату, прошу вас, дайте ще отсему чоловікови. Я не маю гроший при собі.

Гусляр дістав чотири чи пять крейцарів, котрих би був певно не дістав, коли-б не тота дївчина. Єї батько був богатий і зовсім не скупий, а коли хотїв відійти, то не длятого, лиш мабуть тому, що він був з тих людий, котрі не мають серця для людскої нужди. Обоє пішли відтак дальше дивити ся на другі крикливі забави, а гусляр зайшов тимчасом до шинку, щоби там чим скорше проміняти зароблені гроші на горівку. Казав дати собі правдивої „сливовиці", гоненої із сливок, та полокав нею раз-по-раз висохле від співу горло циганьске.

(Дальше буде).

Т Е Л Е Ґ Р А М И.

Париж 12 липня. Після Figara всї полїциї европейскі видадуть однаковий гончий лист за анархістами.

Стамбул 12 липня. При землетрясеню згинуло до 10 осіб. Кілька церков і мінаретів запало ся.

За редакцию відповідає Адам Креховецкий.

ІНСЕРАТИ.

Загальна Вистава краєва.

Бльоки і карти вступу поодинокі
по цїнї бльоковій,
Катальоґи, Провідники
Льоси по 1 злр.
ВСІ ЧАСОПИСИ ЕВРОПЕЙСКІ
Бюро дневників і оголошень Л. ПЛЬОНА
улиця Кароля Людвика ч. 9
Кіоск на Виставі побіч брами головної.

Бюро оголошень і дневників
приймає
ОГОЛОШЕНЯ
до всїх дневників
по цїнах ориґінальних.

С. Спітцер у Віднн

поручає
Товари камінні і шамотові.
Плити білі і кольорові. — Насади коминкові. Комплетні уряджения для стаєн і обор.
На жадане висилаємо катальоґи.
Заступники для **Галичини і Буковини**
Гамель і Файґель
у ЛЬВОВІ, улиця Коперніка число 21.

С. Кельсен у Віднн

поручає
Кльосети з перепливом води і без того. — Рури кльосетові. — Каналові насади з патентовим замкненем. — Збірники на воду. — Комплетні уряджения купелеві. — Вентілятори. — Прибори до водотягів, як також рури ляні і ковані. — Помпи, фонтани і всякі арматури.
Заступники для ГАЛИЧИНИ і БУКОВИНИ
Львів ГАМЕЛЬ і ФАЙГЕЛЬ Коперніка 21.
На жадане висилає ся катальоґи.

ВІДЕНЬСКА ФАБРИКА АМАЛІЇ

поручає
найновійше патентоване начинє кухонне з внї ґальванїчно нїкльоване, у внутрі повлечене чистою і дуже тревалою емалїєю.
До набутя у Івана Шумана у Львові
площа Бернардиньска і у всїх більших торговлях зелїза.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера.